

« zurück blättern vor »

LAUBZEGA subst. f., ab 1913; ‘dünne Säge für Holz, Fuchsschwanz’ – ‘cienka pilka, włośnica’: (1932) 1933 Strug Krzyż II 55, DOR *Pod jaskrawą karykaturą portretu starego Wilhelma w azurowych ramach, wycinanych laubzegą, siedziła młoda osoba.* o 1950 Jaroch.Niemil. 21, DOR *Taka sama fotografia, tylko powiększona i oprawna w ramki wycięte z dykty laubzegą, wisiła nad posłaniem Juli.* – SW, DOR. ◊ **Etym:** nhd. *Laubsäge* subst. f., ‘Gerät zum Aussägen von Figuren aus dünnem Holz’, GRI. ◊ **Konk:** *kablęcznica* subst. f., zuerst geb. ŚLRZEM; *pila kablęcowa* subst. f., zuerst geb. ŚLRZEM; *pilka lukowa* subst. f., zuerst geb. ŚLRZEM; *rzażka* subst. f., zuerst geb. SW; *włośnica* subst. f., zuerst geb. DOR; *wyrznica* subst. f., zuerst geb. ŚLRZEM; *wyrzynarka* subst. f., zuerst geb. ŚLRZEM. ◊ **Der:** *laubzegowy* adj., [hapax] (1934) 1947 Bogusz.Sab. 96, DOR *Na ścianach wiszą (...) potworne drewniane ramki laubzegowej roboty.* Zuerst geb. SW.

« zurück blättern vor »